
Kragetogtet

Et stykke journalistik af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kragetogtet

4

Kragetogtet

Kragetogtet

Kragetogtet

Af Kaj Munk

Nat.d.2.10.38[1]

DE kom drivende gennem Luften, Flokke af store, sortegraa, tavse Krager... naa, men det var slet ikke dem, vi skulde begynde med. Nej, vi skulde begynde med at forkynde det Evangelium, at nu er Hønseljagten i Gang igen. Og sikken en halv Snes Dage, vi har haft! Vejrguderne er visselig trukket i Spendérbukserne. Det er ikke som det Aar, da det stormede og piskede samtlige de 43 Dage, da man ifølge Loven har Ret til at skaffe sig Oplysning om, hvordan den Fugl perdix cinerea smager, saa man næsten ikke fik andet at vide om den, end hvordan den kunde flyve. Men i Aar - Solskin eller dog Varme, Blikstille eller dog venlig Søndenvind Dag efter Dag. Sikken en 26. September f. Eks.! Han maa have været a jolly good fellow af prima Klasse, Fødselsdagsbarnet, i det forløbne Aar!

Og Hønsene holder, og der er nok af dem, og Hunden finder, og Hunden staar, og Hunden apporterer, og Jægeren følger efter og skyder og sveder og kaster sig sammen med sin firbenede Hjælper i en forsinket Kornhob, og hverken Manden eller Pointeren kan mere, skønt det kun er midt paa Dagen, og der er længe til Fyraften. Men saa tager han sig i det, hanker op i sig selv, taler krydsede Ord til Hunden, nu er Tiden, nu skal den bruges, lidt for tør er Septemberdagen maaske, men dog dejlig, og Jagtglæden bobler atter Jægeren gennem Hjertet, og Livet er skønt.

Da er det, Kragerne viser sig. Langsomt svævende driver de ind over Markerne - som sorte Tanker i Sindet. Tanker, man havde givet sig selv Lov til at holde Frikvarter fra, men disse uhyggelige Rovfugle ringer med en lydløs Klokke, og Frikvarteret er endt. Jeg begriber ikke, hvor denne Hoben kommer fra -, det er dog ikke Vinter endnu, tværtimod, Trækket fra Norge og Sverige kan ikke være begyndt og plejer heller ikke at opføre sig saadan. Som en Gastaage driver denne Kragesky lavt hen over Jorden, en enkelt Fugl løser sig ud fra de andre, slaar et Slag til Siden, udstøder en hæs, gurglende Lyd, kommer endog min Bøsse saa nær, at jeg brænder to Skud af paa den, men det rører ikke Fuglen det mindste, den dasker blot videre gennem Luften og slutter sig til Flokken igen. Et Øjeblik haaber jeg, det er Raager - at der er oprettet en Raagekoloni her i Nærheden, jeg ikke har faaet at vide om, men det kan ikke hjælpe, nu lyder der et enkelt spottende Krakra, Flokken standser i Luften, sænker sig saa yderligere, daler hen over en Roemark, klatrer ned i en pløjet Stubmark, hviler en kort Stund, gaar atter paa Vingerne og fortsætter deres halvdøde, ligesom overfladisk ligeglad søgende, ræbende forspiste, ugidelige Togt. Luften føles med et kvalm og lummer, ruller det i det Fjerne? Hvad vil disse Aadseljægere her? Bøssen bliver mig ikke til at bære længere, paa Lørdag gaar Jagten ind paa Harer og Czekere. Men her i de danske, fredelige, sorgløse Septemberroemark, hvad har denne enorme Ligskare af

Krager at lede efter her?

Kaj Munk.